

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. Deum Angelos bonos, immò & bonos homines, diabolo esse longè
potentiores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

nimum appelleret ad nuptias honestiores. Sed saxo loquebatur. Nullum illa alium audire, nullum alium se velle, quàm seruum, clamitabat. Quid faceret miser? Consultius iudicabat, filiam seruo, quàm morti tradere. Itaque consentit in nuptias, quamuis animo multum reluctante. Apparantur nuptiæ, &, obstupescente tota ciuitate, celebrantur.

VI.
PUELLA QUAE
EI SIT NUPTA
MARITO IN-
TELLIGIT.

Nemo diaboli ope nitatur, qui vult felicem negotiorum suorum exitum; non cupit ille hominibus bene esse. Quocirca & puellæ illi non diu benè fuit. Multa in eius marito deprehendebantur, quæ suspicionem ciebant. Inter quæ etiam fuit, quòd numquàm videretur accedere ad sacram synaxin; immo quòd solennia officia, conciones, aliæquæ in templo ad diuinum cultum instituebantur, apertè declinaret. Fuerunt igitur, qui ad coniugem eius accederent, dicerentquæ: Nostinè qualem nacta sis maritum? nempe hominem minimè Christianum. Neque enim quidquam facit, quod Christianum decet. Dum alij in templo orant, aut domi dormit, aut foris ludit, aut alicubi bibit: quòd facere solent non nisi impietate absorpti, ac diuina nihili facientes. Hoc vbi audiuit noua nupta, Deo impensè addicta, tum sensit, quàm citò mundi gaudia in luctum conuerterentur. Siquidè dolore & poenitudine plena, velut fulmine tacta in terram cecidit, cœpitquæ pectus palmis tundere, comas dilacerare, genas vaguibus scædare, facerequæ omnia, quæ Mænades solent, cum insanunt; repetito identidem clamore, *Hæc cur nata sum?* Aduolauit ad hunc vlulatum etiam maritus, qui, intellecta questus causa, diu contentè negauit, id quod reuera erat, dictitans magnam esse hominum inuidiam, qui in recentia matrimonia libenter soleant discordias infeminare. Verùm puella, tum se verbis eius credituram respondit, si facta dictis competerent. Atque vt fides constaret, cras, inquebat, mecum in templum venito, mequæ inspectante, ad sacrum sacerdotis tribunal, atque inde ad diuina mysteria sumenda accedito. Tunc enim uerò oculis plus credam, quàm auribus. Hac condicione adactus, tandem, quod res erat, falsus est, totamquæ rei seriem retexuit, pactumquæ cum Orco initum illi patefecit.

VII.

Morbo mariti percepto, innocens puella illico cucurrit ad verum.

verum medicum S. Basilium Episcopum, eique omnem rerum ge-
 starum ordinem recensuit. Is maritum iussit accersiri, qui cum
 lachrymis illi omnia confessus est, nec quidquam negauit. *Cui
 sanctus: Vis reuerti ad Deum? Et ille. Volo, sed non valeo, quia scri-
 pto abrenuntiaui Christo, & professionem feci diabolo. Hæc est causa,*
 ob quam multi de sua salute desperant, putant enim, se non posse
 amplius à diabolo recedere. Cur? an quia peccata illorum sunt
 nimis multa & magna? At longè maior est misericordia Dei, quia
 infinita; & fuit, qui diceret: *Miserere mei Deus, secundum magnam
 misericordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tua-
 rum.* De qua misericordia dixi satis, in priore exemplo. Super-
 est ergo altera causa dicentium, *Volo, sed non valeo.* At cur non
 vales? *quia scripto (vel facto) abrenuntiaui Christo, & professionem
 feci diabolo.* Quid igitur? vter est potentior? vides Fidei defectum?
 Si crederes Christum esse Deum, vtrique crederes esse diabolo po-
 tentiorem. Nam quis alterum fecit? Deus Angelum, an Ange-
 lus Deum? Si ergo Deum Angelus non fecit, sed ab eo factus est,
 potest ab eodem in totum destrui. Accedit, quòd & vim omnem
 à Deo acceperit, potest ergo eandem Deus vel auferre, vel religa-
 re. Quid quòd omnes diaboli angelos Michaël vicit, & in infer-
 num deiecit? An non *Raphaël Angelus apprehendit demonium, &
 reliquit illud in deserto superioris Egypti?* An non Ioannes vidit
*Angelum descendentem de calo, habentem clauem abyssi, & catenam
 magnam in manus sua. Et apprehendit draconem, serpentem anti-
 quum, qui est diabolus, & Satanas, & ligauit eum per annos mille: &
 misit eum in abyssum, & clausit, & signauit super illum, ut non sedu-
 cat amplius gentes, donec consummentur mille anni.* Quid de Ange-
 lis dicam? de hominibus dicitur: *Signa autem eos, qui crediderint,
 hæc sequentur: In nomine meo demonia eycient, è corporibus & ani-
 mabus.* Quare etiam ad miserum hunc dixit: Ne desperaret; be-
 nignum esse Deum, & fortem, & omnipotentem, cui nulla om-
 nium bonorum quoque æquè à malorum Angelorum vires pos-
 sint comparari. Ita vbi miser credere pariterque sperare cœpit,
 pœnitentem crucis signo facto absoluit, & pœnitentiæ causa,
 per tres dies conclusit.

Nemo putet, peccatori confesso nihil esse laborandum, Ad-
 huc

DEVM, ANGE-
 LOS BONOS,
 IMMO ET BO-
 NOS HOMINES,
 DIABOLO ESSE
 LONGE PO-
 TENTIORES.

Psal. 50. 3.

Tob. 8. 3.

Apoc. 10. 1.

VIII.